

[Justitsministeren.]

udtales det udtrykkeligt, at Hvervning foreligger, saa snart nogen er antaget til fremmed Krigstjeneste. Den nugældende Straffelov har ikke medtaget denne Bestemmelse, men har formentlig ikke hermed tilsigtet nogen Realitetsændring, idet Regelen maa antages at stemme med Forholdets Natur.

Efter de saaledes indhentede Oplysninger synes der ikke at kunne rejses Spørgsmaal om en egentlig Hvervning i Straffelovens Forstand, men saafremt der under de af Politiet foretagne Undersøgelser, som jeg har anmodet om stadig maa blive fortsat, tilvejebringes yderligere Materiale, der muliggør Tiltale efter Straffelovens § 128 i Henhold til de hidtil gældende Fortolkninger, vil en saadan Tiltale naturligvis blive rejst.

Ordføreren for Forespørgerne (Pürschel): Jeg takker den højtærede Udenrigsminister (Justitsministeren [Steincke]: Justitsminister!). Jeg beder undskyldte Forvekslingen maa være lige smigrende for de Herrer. Jeg takker den højtærede Justitsminister for de Oplysninger, der er givet. Jeg har naturligvis ogsaa interesseret mig for den strafferetlige Side af Problemet, og jeg har først undersøgt, om man kunde ramme disse Folk efter Borgerlig Straffelovs § 206 om Udvandringsagenter, der under falske Foregiver bevæger Folk til at udvandre. I og for sig kunde man maaske nok sige, at der foreligger falske Foregiver fra disse Udvandringsagenter, men det kræves der, at det skal være i Erhvervsøjemed, og man kan vel næppe overbevise de Herrer om, at det er i Erhvervsøjemed, det sker. Dermed mener jeg, at denne Paragraf maa gaa ud af Betragtning.

Med Hensyn til § 128 er der saa meget mere Grund til at vente, at Socialdemokratiet havde været ivrigt efter at bruge denne, som denne Paragraf i Forhold til den Formulering, den havde i alle tre Kommissionsudkast, er blevet skærpet ved socialdemokratisk Indsats her paa Rigsdagen, saaledes at den i det sidste Forslag, som den nuværende Justitsminister forelagde, var begrænset til den Formulering, den nu har. Der stod oprindeligt i den, at Hvervning var forbudt, naar Regeringen ikke havde givet Tilladelse dertil; men dette, at Regeringen kunde

tænkes at give Tilladelse til Hvervning her i Landet, var for socialdemokratisk Tankegang noget saa vederstyggeligt, at den blotte Antydning af, at noget saadant kunde tænkes — at nogen dansk Regering kunde være saa inhuman at tillade Hvervning —, stødte den socialdemokratiske paa dette Punkt meget sarte Følelse. Derfor fik Regelen den Formulering, at det ubetinget er forbudt at foretage Hvervning her i Landet. Nu er jeg naturligvis enig med Ministeren om, at normalt maa Hvervning vel først siges at være fuldbragt i det Øjeblik, Kontrakten er sluttet. Men der er ved den anvendte Fremgangsmaade noget, der i saa høj Grad tyder paa ond Samvittighed, at man ikke kan frigøre sig for den Opfattelse, at her foreligger en Hvervning, som blot søges camoufleret. Det, der sker, er, at Folk her i Landet, arbejdsløse og den Slags, faar udbetalt en vis Sum Penge, at der sikres dem fri Rejse og Fortæring o. s. v., altsaa i Virkeligheden det, der i gamle Dage hed Haandpenge. Det er det, der sker! Og hvis Kommunerne ikke havde en saa slet Samvittighed, som de paa dette Omraade har, behøvede de ikke at sende Folkene ud af Landet paa den Maade, som det sker paa. Det sker, som allerede Ministeren har berørt, ved, at de rejser to og to, og de bliver under Rejsen holdt separeret fra hinanden; først naar man er kommet til Esbjerg, finder man hinanden om Bord paa Skibet, og saa indtræder der mere tvangsfrie Omgangformer.

Alt dette og — som Ministeren har oplyst — Benyttelsen af de falske Pas viser jo, hvad det er, der foregaar. Det forekommer mig at være enhver Retshaandhævelses Opgave at søge at skære igennem alle den Slags Forklædninger og naa ind til Realiteten, som er Hvervningen, og derefter slaa ned paa denne. Det er jo nemlig en i allerhøjeste Grad utiltalende Virksomhed, der her udfoldes.

Og man indskrænker sig ikke til Folk, der er Kommuner. Jeg er i Besiddelse af et Brev fra en Mand ovre i Jylland, der, som jeg allerede sagde det før, har set en af disse Henvendelser, hvori man skriver følgende — det er gjort, saadan som Kommunerne gør den Slags Ting: Da De har udtalt Ønske om at komme ned til Spanien, saa bedes De møde paa den og den Jernbane-